

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף נ"ד למסקנא

דף נ"ד ע"א

א. לדברי רב, הקדש מתחלל לרבי מאיר גם בשוגג, ואם קידש בהם אשה מקודשת. ורק כתנות כהונה שלא בלו ועדיין ראויים לעבודה, אין מתחללים בשוגג, שמתחילה הוקדשו ליהנות בהן שוגגין, כי לא נתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים זריזים ולא ישהו אותם עליהם לאחר עבודה כהרף עין. ואם קידש בהם אשה בשוגג, לא חלו הקידושין. אבל כתנות שבלו ואין ראויים לעבודה, דינם כשאר הקדש שמועלין בהם בשוגג. ולרבי יהודה גם כתנות שלא בלו מתחללים בשוגג, שאף על פי שניתנו ליהנות לכהנים לאחר עבודה, לענין שאר הנאות הם עומדים בקדושתם, ואם קידש בהם בשוגג, יצאו לחולין ומקודשת.

ב. מועלים בשקלים חדשים (חדתינן), שעומדים לקרבנות ציבור. ובשקלים ישנים (עתיקין), לתנא קמא אין מועלין, שתורת שיירי לשכה עליהם, וניתנים לחומת העיר ומגדלותיה ולצרכי תקון העיר שאין בהם קדושה. ולרבי יהודה מועלין בהם, שיש מעילה בשיירי הלשכה. ולרבי מאיר אין בהם דין מעילה (בשוגג) אע"פ שיש בהם קדושה, שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שלא ליהנות מחומת העיר, ולפיכך אין בהם מעילה גם לענין שאר הנאות.

ג. לרבי מאיר אין מועלין באבני ירושלים שנשרו, שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שלא ליהנות מהם. ולרבי יהודה י"א שמועלים כי ירושלים קדושה, ולשיטה זו אם נדר על עצמו ככר 'כירושלים' הרי זה נדר. וי"א שאין מועלים בהם, כי ירושלים אינה קדושה, ולשיטתו אינו נדר

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

עד שידור בדבר הקרב בירושלים.

דף נ"ד ע"ב

א. לדברי עולא אין מעילה לרבי מאיר בשוגג רק באכילה (או בשאר הנאה כגון הדלקת נר), אבל אם הוציא מעות הקדש בשוגג, אינו מתחלל.

ב. הלכה כרבי מאיר במעשר שני שממון גבוה הוא, ואם קידש בהם אשה אינה מקודשת. והלכה כרבי יהודה בהקדש, שבשוגג מתחלל ובמזיד לא.

ג. כרם רבעי, לבית שמאי אין דינו כמעשר שני, ולפיכך המחללו אינו מוסיף חומש גם אם הוא שלו, ואין לו דין ביעור בשנה שלישית ושישית, ויש לו פרט ועוללות. ובית הלל למדים מגזירה שוה 'קודש קודש' שדינו כמעשר שני, ולפיכך צריך המחללו להוסיף חומש אם הוא שלו, ויש לו דין ביעור, ואין לו פרט ועוללות, שהוא ממון גבוה (כרבי מאיר).

ד. השולח מעות הקדש ביד פיקח, ונזכרו השולח והשליח עד שלא הגיע אצל חנווני, חנווני מעל לכשיוציא, כי הוא השוגג והם מזידים. (וכרבי יהודה שהקדש מתחלל בשוגג).

ה. הפודה מעשר שני או נטע רבעי שלו, מוסיף עליו חומש, בין משדה שלו ובין שניתן לו במתנה.

ו. לרבי מאיר מעשר שני נקנה בכסף כהקדש, ולרבי יהודה הוא נקנה במשיכה כהדיוט, ולדבריו אם משך מעשר מן השני בסלע, ולא הספיק לשלם את דמיו עד שעמד בשתים, נותן סלע ומשתכר בסלע.

שלום

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il